

Assuranceelskaberne i Ind- og Udland, og at der for det andet altid vil være Ud- gang til at danne gensidige Forsikringsfor- eninger af industridrivende. Jeg antager med Sikkerhed, at det er den Vej, man vil gaa ind paa. En saadan Sammenslutning vil ingen Assurance kunne modsætte sig; en saadan Sammenslutning under gensidigt Ansvar, hvilket her til Lands især er en meget kendt Forsikringsform, vil spotte enhver Assurance og gøre den ganske virkningsløs, saa jeg tror ikke, at man over- hovedet skal frygte nogen Fare i den Hen- seende. Hvad det ærede Medlem viste hen til, var en Statsforsikring, men paa samme Tid, udtalte han, at han havde hørt vort Lovforslag blive betegnet som et Slave- reglement og en Umyndiggørelse. Det undrer mig, naar man netop ikke har villet foreskrive Arbejdsgiverne, at de skulle forsikre eller for- sikre paa et bestemt Sted. Det er jo en aldeles ubegribelig Betegnelse. Man har tre Former: Frihed, Kassevang og Evang- kasse. Frihed for at forsikre, Evang til at forsikre og endelig Evang til at forsikre i en bestemt Forsikringsanstalt. Ingen af de to Evangforanstaltninger have vi i vort Lovforslag. Men Frihed have vi, og ikke des- mindre kommer det ærede Medlem og siger: det er en Umyndiggørelse! Netop de Be- stemmelser, vi have truffet for, at Arbejds- giverne ikke skulle blive umyndiggjorte, kriti- serer det ærede Medlem. Han vil have Evangkasser for Arbejdsgiverne og andre og paaberaaber sig, at vi udøve Evang, hvor det dog er givet, at vi levne vidtgaaende Frihed. Saa henviser det ærede Medlem til Norge og siger, at man der er misfor- nøjet med den ny Ordning, som han betegner som den samme, som vi ville have her. Men i Norge har man netop Evangkassen. Man har baade Forpligtelse til at forsikre og til at forsikre sig et bestemt Sted og til en bestemt Præmie, som er fastsat i Lovs- forni. Det er altsaa dette, som det ærede Medlem, der er Forkæmper for Friheden, for Arbejdsgiverne og for, at de som myndige Mænd selv kunne tage Bestemmelse, og for, at man ikke skal behandle dem som umyndige, det er det, han tager Ordet for, og det er dog modsigende. Nej, Utilfredsigheden i Norge skriver sig netop deraf, at man fra en be- stemt Dag i Henhold til den vedtagne Lov har gjort alle privat vedtagne Forsikrings- kontrakter ugyldige og tvunget alle Arbejds- giverne til at forsikre i en bestemt af Staten oprettet Anstalt til bestemte af Staten fast- satte Præmier. Det er det, man er noget utilfreds med, paa samme Tid som denne Statsforsikring ikke tegner Forsikringer for

Arbejderne uden for Arbejdet, hvad der næres et Ønske om, et Ønske, som de kunne faa opfyldt hos private Forsikringselskaber. Det er efter mine Beretninger Grunden til nogen Utilfredsighed. Men naar det ærede Medlem vil henvise til Norge og udtaler, at vor Lov er ganske som den norske, vil jeg dog sige, at hele Organisationen i Norge er forskellig fra, hvad her er foreslaaet, og at den Utilfredsighed, der efter hans Mening skulde have samlet sig i den korte Tid, Loven har bestaaet i Norge, skriver sig netop fra saadanne Forhold, som i vor Lov ere fore- slaede ordnede paa den modsatte Maade. Det ærede Medlem siger saa, at vi have hentet denne Lov fra Tyskland, straks efter at han har sagt, at vi just have samme Ord- ning som i Norge. Men dertil maa jeg ikke blot udtale, at den norske Lov er helt for- skellig fra den tyske, og da vor Lov, hverken ligner den i Tyskland eller den i Norge, kan jeg ikke forstaa det ærede Medlems Ud- talelser anderledes, end at han hverken ken- der den tyske eller den norske Lov tilstrække- ligt til at kunne udtale sig derom; og jeg tror bestemt, at vi senere ville blive enige paa dette Punkt, naar det ærede Medlem faar sig arbejdet mere ind i disse tvende udenlandske Love. I Virkeligheden er det danske Lovforslag principielt forskelligt fra den tyske og norske Lov. Over for den norske Lov frembyder den tyske Lov den store Forskellighed, at man i Norge har op- rettet en Statsforsikring, som man efter nærmere Overvejelse absolut ikke vilde have noget at gøre med i Tyskland. Det ærede Medlem talte dernæst om halv og fuld For- sikring, og det ærede Medlem for Fredens- borg (S. Hage), som ogsaa paa dette Punkt kom til at berøre det ærede Medlems Ud- talelser, mente ogsaa, at vi skulde have „Hjælp til Selvhjælp“ paa dette Omraade. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem for Fredensborg har været her forleden Dag, eftersom jeg mener tilstrækkeligt at have paa- vist, at Arbejderne netop komme til at be- tale en betydelig Selvhjælp til det, som efter min Opfattelse ikke maa benævnes „Hjælp“, men som dog i dette Forhold kom- mer til at staa som en Modspætning til deres eget Bidrag til Ulykkesforsikringen, jeg mener til Industriens Andel. Det ærede Medlem for Horsens lægger megen Vægt paa, at det, som hdes Arbejderne, kun er det halve; alt- saa buer det ikke noget, mener han, vi maa saa kassere denne Lov, derimod gaar det ærede Medlem let hen over de allerstørste Banfeligheder i hans eget Forslag. Men det maa dog virkelig indrømmes, at det er altfor lidt til at kassere en Lov, fordi der